

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 314. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952567966544/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

derlig dybt følte jeg, at en Revolution var mit Liv, min Aand, mit Hierte nær – inderligen følte jeg, at det vigtigste, om ikke det sidste Blad i min jordiske Skiæbnes Bog vilde opslaaes for mig paa et af hint Tempels Altere. Tre Gange har jeg med fuld Bevidsthed troet mig paa Gravens Bred, og seet Dødens Engel i Begreb med at slukke den vendte Fakkell; men aldrig var min Stemning høitideligere. Haabets hele Henrykkelse og Erindringens hele Veemod afveklede uophørligen med hinanden i mit bankende Hierte. Er jeg forberedet, er jeg moden til din høie Himmel, herlige Natur? er jeg værdig, er jeg reen og uskyldig nok til Indtrædelsen i dit Tempels Allerhelligste, Jordens almægtige Skaber? Træffer ikke din Lynild mig vanhellige paa den første Alpetop jeg bestiger? Tør jeg vove mit usle Støv højere end jeg alt har vovet det? –

Jeg zittrede – thi jeg ansaae Jorden i dette høitidsfulde Nu ikke som Menneskenes Bolig, men som Guddommens Fodskammel – og hvo zitrer ikke ved at nærme sig den? –

Og dog –

Jeg var alt paa Schweitzersk Grund – vi rullede ind i *Basel*.